

Bir Sonbahar arks

Patron

Sensiz her şey çok zor burada senle her yol
Mazini hayaletini kov son kez ruhum ol
Anne her şey çok yakında yok artık mutlu son
Ve dondu kalbim gün o gündü yok artık gitti o

Çok hayalim vardı hepsi birden bitti
Kolkolaydı düşmanımla çok kolaydı bense hep olaydım
Ben ağlarken sen olaydın bari gül yüzünle başımda
Çok kapandım içime belki sen susma

Kor alevden bir köprü gördüm önceden
Biraz yakardı tatlı tatlı gariptim eskiden
Çok soğuktu her yer ben bu evde yalnızken
Çok düşündüm oysa her şey çok basitken

Yanlış görmüş gözlerim buda bitti böyle
Kalp kırık ve sende yoksun çok uzaktayım
Belki tok belki aç çok üzdü anne
Hiç bir zaman olmayacak o soldu artık bende

Bu bir sonbahar şarkısı kopar dilimden
Şarap kokar biraz karanlık uzak evimden
Veda büyür gözümde çıkamaz oldum artık erden
Kantar beden bu yük ağır ölüm görünmez keşkelerden

Bu bir sonbahar şarkısı kopar dilimden
Şarap kokar biraz karanlık uzak evimden
Veda büyür gözümde çıkamaz oldum artık erden
Kantar beden bu yük ağır ölüm görünmez keşkelerden

Hatırlar mısın anne sana ne anlattığımı
Hayallerim de onla ilgili ve şimdi yok artık
Ben bu evde tek ve sarhoş kalem tutar odam boş
Işık loş ölüm gözüm kantar bol

Çok üzgünüm seni de üzme istemezdim
Yarına küskünüm yarına kalmış her şeyim
Ben düştüğüm çukurdayım yüzüm çamur sesim kısık
Gözümde yaş sonum toprak
Budaklanınca sevgim oldu göl kurak

Çok gerçekçiydi oysa çok gerçekçi
Ve kandım aldandım çok üzdü anne
Bil hüznü deyinince oğlun hala burada
Ağlama bu son kez oldu sadece bir hatıra

Bu bir sonbahar şarkısı kopar dilimden
Şarap kokar biraz karanlık uzak evimden
Veda büyür gözümde çıkamaz oldum artık erden
Kantar beden bu yük ağır ölüm görünmez keşkelerden

Bu bir sonbahar şarkısı kopar dilimden
Şarap kokar biraz karanlık uzak evimden
Veda büyür gözümde çıkamaz oldum artık erden
Kantar beden bu yük ağır ölüm görünmez keşkelerden